

ЕТЕРНИ ИМПЛАНТИ НА ПАМЕТТА, ПРОЕКТИРАНЕ НА ЖИВОТ, СВОБОДНА ВОЛЯ

Извънземна Комуникация (И`асхи) – втора част

Cosmic Agency – 23.07.2020

<https://www.youtube.com/watch?v=1VC7QyAO8To>

Звездни Семенца – 9.12.2021

<https://youtu.be/Bk2w91APVA8>

Звездни Семенца / Star Seeds

<https://www.svaruupapriananda.com/>

Facebook – Група Звездни Семенца

<https://www.facebook.com/groups/1233788086998518>

Odysee - Звездни Семенца

<https://odysee.com/@zvezdnisemenca:e?r=362BQ2Q2dLSVAf6D9T8rEKW1KzDUjxRu>

Превод: Мина Август

. o O o .

1-ви чат

И`асхи: Земята е една симулация.

Гошия: Е, не всичко е симулацията, нали?

И`асхи: Опитът не е. Всичко останало е. Нищо не съществува. Само ако искаш да бъде реално, от тук, от другата страна не е реално. Реалността е относителна.

Гошия: Какво искаш да кажеш с нищо? Казахме например, че природата на Земята съществува.

И`асхи: Няма Земя, няма Теммер, няма Ера, няма Синдриел, няма Авалон. Всичко е ментална идея. Материята въобще не съществува. Само умът и съзнанието. Живееш в сън/илюзия.

Гошия: Ааа ... говориш за ТОВА ниво. Не ги смесвай, хаха! Говорим за изкуствена симулация. Не ментална.

И`асхи: За мен е едно и също, просто друго ниво. Виждам Земята и всичко на нея толкова фалшиви, както Ера или Синдриел. Но хората се фокусират и се губят в незначителни подробности като лунната Матрица и неща, които са наистина несъществени.

Сестро, имам новини за теб - всичко това е гледната точка на Тайгетеаните и е валидна, но не е по-валидна от всяка друга!

Всичко е в ума и е част от една и съща игра-симулация, симулация създадена с ума, не с машина. Лунната Матрица и холографските компютри, които вмъкват сгради там, са незначителна част от цялото.

Гошия: Но ако няма обективна реалност и всичко е в съзнанието ми, защо например има наложени правила, които не съм измислила аз? Като това, че не можеш да слизаш при нас за да се видим.

И`асхи: Правилата са там за да се запази преживяването, което всяка душа иска, да се гарантира житейския урок. Правила, които си създаде, в противен случай не би била там.

Гошия: Да, мисля, че го чувствам интуитивно по този начин ... че в крайна сметка всичко е СЪЗНАНИЕ, всичко е симулация, няма нищо обективно извън това Абсолютно творческо съзнание. Но тогава... на „ниво“ на създадените симулации, има „правила“, които да поддържат играта на ниво игра. Нали?

И`асхи: Да, точно така, на по-нисши нива. Но ако съзнанието ти порастне достатъчно, разширявайки се, тогава ставаш част от друга система или над системата, така че можеш да започнеш да взаимодействаш по друг начин с това, което наричаш други плътности и хората в тях.

Искаш Тайгетеаните да слязат и да те посетят, но това е все едно футболист да иска да играе и с ръцете, не само с краката си, правейки измама!

Гошия: Да, изглежда, че докато „усещам по-нисшето ниво на играта...“ не мога да променя някои правила. Така че от моето по-нисше ниво на играта... АЗ играя илюзията на играта на обективната реалност. Това е смисълът на играта, нали?

И`асхи: Смисълът на играта е какво научаваш от опита.

Гошия: Да. А относно онзи футболист, кой измисли този футболист и тези правила? АЗ. СЪЗНАНИЕТО. Така че, би трябвало да мога да променя това правило. Фактът, че не мога, означава, че играта е толкова добре планирана, че ми дава илюзията за обективна реалност.

И`асхи: Трябва да излезеш от играта, за да промениш правилата. Или се научи да управляваш всичко отвътре. И, да, знам, че играта е убедителна, изпитана до най-малката пращинка пръст на пътя или всяка семчица на глухарче! Но, да, променяш правилата си.

Гошия: Много е убедителна! Но особено що се отнася до „правилата“, които на пръв поглед нямат нищо общо с мен, като правилата за твоето посещение. Това определено кара човек да вярва, че ИМА обективна реалност, поне от позицията на по-нисшето ниво. Сложно е.

И`асхи: Но тези правила имат много общо с теб.

Гошия: Да, знам. Казах „на пръв поглед“ нищо общо с мен. Нямат общо с мен... Искам да кажа, аз не съм създала тези правила, поне от по-нисшето ниво.

И`асхи: Ти ги прие.

Гошия: От по-висшето ниво. Но от това тук долу всичко те кара да вярваш, че ИМА обективна реалност. Това ми е мисълта. Нямах избор. От по-ниското ниво. От по-висшето мога да направя така, че всички да изчезнете утре или да направя каквото си поискам, това го знам, хаха!

И`асхи: Ако помага... Аз вече не виждам никаква обективна реалност.

Гошия: Лесно ти е на теб. Можеш да преминаваш през стените. Да виждаш отвъд илюзиите. Да помниш разни неща.

И`асхи: Няма стени. Всичко е един „сън“.

Гошия: Все още се блъскам в тези несъществуващи стени. Дори не си спомням моя дом на Тайгета. Абсолютно нищо. Всичко, което имам е моята същност. Това го усещам. И знам, че е безгранична.

И`асхи: Така е. Това е единственото важно нещо, което трябва да знаеш.

Гошия: Да. Ето защо в крайна сметка не се притеснявам. За това, че не помня, например.

И`асхи: Това е едно от най-важните неща, които се опитвах да обясня. Коя си била не е важно и всичко, което е важно за това коя си била, все още си. Важното е коя си и коя ще бъдеш. Така че не е нужно да търсиш истинската си идентичност, няма истинска идентичност и това какъв е бил някой е без значение.

Това, което не е без значение, е кои сте и какви искате да бъдете, кои ще бъдете. Твоята идентичност на Земята като Гошия е също толкова без значение и илюзорна, колкото и звездният ти произход.

Гошия: Разбирам. Все пак, както каза по-рано, душата се създава и се създава на базата на опитности, така че разбирането на някои от тези „предишни“ опитности би било хубаво... Помага ти да разбереш по-добре себе си и защо си такъв, какъвто си.

Това ми даде познанието за Тайгетеанската ми идентичност. Разбирам по-добре защо съм такава, каквато съм, разбирайки моя опит и „корени“ така да се каже, които имах преди. Въпреки че всъщност не са мои корени. Само други преживявания.

И`асхи: Това, което усложнява нещата още повече, е, че много от преживяванията и спомените са имплантирани и никога не си ги преживявала.

Гошия: Да, но са имплантирани тук в 3D, нали? Извън Земята, нали?

И`асхи: Където и да е.

Гошия: Говоря за изкуствено имплантиране. Както при звездните семенца в потапяне.

И`асхи: Това, което има значение, е опитът. Това е истинско. А и всичко така или иначе се имплантира. Там и в 5D. Опитвам се да омаловажа изкуствените импланти, реалността сама по себе си е изкуствена, така че какво значение има?!

Гошия: Как имплантирате спомени в 5D? И защо? Искаш да кажеш, че си достигнала нивото, от което разбираш, че ВСЯКА физическа реалност е имплантирана от някакъв Върховен Творец,... НИЕ отвъд 5D нивото? ЗНАЕХ СИ, хаха.

И`асхи: Прави се само със съзнанието, от потребителя, всяка душа, на етерно ниво преди да се въплъти. И чрез взаимодействие с други версии на всеки човек или душа, както при взаимодействие с техния висш Аз. На Земята също. И тогава това се пиратира от честотни машини, холографски компютри, но могат да направят същото и в 5D. Знаеш, че в 5D има игри за пълно потапяне, неразличими от "реалността". Какво те кара да мислиш, че се използват само за забавление?

Гошия: Не, знам, че се използват и за други неща. Но, етерните импланти? Още на етерно ниво, преди въплъщението си имплантираме спомени? За какво?

И`асхи: За да има една основна база от познания, за да може да се има желания опит. Например, бидейки за първи път хора, се нуждаят от спомена на други хора, които са били на Земята преди тях, за да знаят как да тълкуват нещата, как да се държат и т.н. Приеми го като рамка за подпомагане на преживяванията, които всяка душа иска.

Гошия: Но искаш да кажеш, че е имплантиран в ЕТЕРА? Между преражданията? Как мога да го имплантирам в себе си без компютри?

И`асхи: С намерение, с въображение, бидейки енергийно и честотно съвместима за да получиш тези основни преживявания.

Гошия: Еха! Знаех си, че все още нищо не знам!

И`асхи: Например представи си, че си Наполеон, ако това е от значение и изследваш всичко за него, така че тези основни въображаеми спомени да служат като рамка за тези, които ще имаш.

Гошия: Хаха, ето защо имаме толкова много Наполеони като един опит от минал живот. Доста нарцистична душа е тази, която имплантира това в себе си!

И`асхи: Освен това тези имплантирани спомени не са чак толкова фалшиви, защото тъй като си съвместима по намерение, честота (може би интерес), тогава се включваш (канализираш) опитностите като Наполеон, или на когото и да било, защото всичко се случва по едно и също време, тъй като времето не съществува. Това означава, че ако ти като душа си съвместима по честота с Наполеон, значи ти си Наполеон.

И ако някой друг, друга душа, също е съвместима с Наполеон, той също ще бъде Наполеон и ще споделяте този опит! Така че на едно по-висше ниво всичко е свързано, всичко се смесва в едно, без ясни граници между това какво - какво е и кой - кой е. Наистина всички сме едно цяло.

Гошия: Това подобно ли е на акашовите записи?

И`асхи: В известен смисъл, да, но никога не съм приемала тези акашови записи. Мисля, че е ограничен начин на изразяване, или на разбиране на нещо много по-сложно. Всъщност е повече като потапяне в т.нар. „поле“. Където канализираш всичко, което е съвместимо с теб, и избираш това, което е съвместимо с теб променяйки своята честота по желание.

Гошия: Но, ако паметта може да бъде равносилна на опита, тогава защо да имаме въобще опит? Нека просто си „изтеглим“ и имплантираме нещо в себе си и готово? Спомените за дадени преживявания равносилни ли са на преживяванията?

И`асхи: Да.

Гошия: Тогава защо да трупам опитности?

И`асхи: Защото те се превръщат и генерират спомени, които по-късно се имплантират в други души. Но „имплантирайки“ е само ограничен начин да се формулира това.

2-ри чат

Гошия: Да се върнем на имплантирането на спомени. Нещо, с което приключихме вчера. Каза нещо интересно в края. Попитах: „Каква е разликата да седиш на дивана и да си имплантираш сам спомени... и наистина да преживяваш този опит?“ И каза, че е необходимо, за да продължи попълването на „банката с опитности“ (мои думи), за да могат други души да си играят - да си ги имплантират. Бих искала да ми обясниш разликата между едно истинско и едно имплантирано преживяване.

И`асхи: Няма разлика дали спомените, които имплантираш, са сложни и достатъчно смислени. За този, който трупа опита това е без значение.

Гошия: Но ти каза, че душата израства чрез преживяванията. Тогава израства дори с фалшивите преживявания? Имплантираните?

И`асхи: Освен опростеното обяснение, че си преживяла нещо, а друго не си, не виждам разлика. НО ... Проблемът се крие в момента, в който имплантираш нещо, поредица от събития, самото имплантиране е, или ще бъде еквивалентно на това да си преживяла това събитие. Защото има поредица от събития в даден отрязък от време. А това само по себе си е равносилно на ... да преживееш нещо!

Затова казвам, че не виждам разлика. Това е нечий натрупан опит. И това е важното. Ако има някой на дивана и отидеш и имплантираш спомен по какъвто и да е начин, този спомен ще се нуждае от последователност във времето. И за седналия на дивана това би било същото като да го преживее. Така че за този, който има опита, имплантирането на един спомен или преживяването на събитие, е едно и също.

Гошия: Добре, тогава защо всички извънземни не правят това? Да си седят на диваните и да си имплантират неща? Казвам извънземни, тъй като тук нямаме тази технология (и не говорим сега за етерно имплантиране между прераждания). Защо тогава въобще да живеем живота?

И`асхи: Те го правят! И то много! Играят на потапяния през цялото време.

Гошия: Но не е същото. Защото знаейки, че не е реално, го анулира като истински опит. Можеш да видиш изходната врата в стаята си на кораба, докато спиш и котката ти те гледа... Това не е същото като едно истинско преживяване. О, чакай, сега разбирам! Ето защо има 3D потапяния без памет!

И`асхи: Да, и се намираш в него! Въпреки това, дори и в тези за които знаеш, че си потопена. Имаш спомен, че свириш на китара във видеоиграта. Това също е спомен. Как си го получила е без значение. Имплантирането на неща, които субекта приема като истински, е същото като да си преживял това събитие. Така че, всъщност как си получила този спомен е без значение, важното е, че го имаш!

Ако ти бъде имплантиран спомен, че си ограбила банка, например, или изживяване на абсолютно същото събитие като нещо в миналото ти, в незабележимата точка на внимание на сегашния момент... И тъй като не знаеш кое е имплантирано и кое си преживяла. За теб като живееща този опит е едно и също.

Гошия: Разбирам. Но въпросът ми си остава: Защо да живеем живота? Защо да не седнем там с машината за имплантиране?

И`асхи: Но, точно сега си в машината за имплантиране на памет! Това е твоята Капсула за Потопяне номер 1007. <— Сградата, в която се намира твоята капсула, е съвсем близо плажа, само да кажа!

И технологично или не, винаги изживяваш импланти. Няма живееща се реалност. Това не съществува като такова. И това Е реалността. Имплантирана чрез машина на Теммер, или чрез намеса на твоята вечна „висша душа“, която е проектирала своя живота преди да се въплътиш. И в същото време го планираш докато напредваш, тъй като имаш много интерактивни опции. Свободна воля и не. В крайна сметка разглеждай го по-просто. Споменът е спомен и на кого му пука как си го получила!

3 -ти чат

И`асхи: Значи знаеш за имплантите чрез технология от 5D в 3D, между другото лесно е. Ами в по-висшите сфери? Още по-лесно е. <— Коя е основната характеристика на по-висшите нива? Какво става все по-лесно и по-лесно докато се изкачваш нагоре? Манифестирането.

Така че да се направи имплант от по-висшите сфери в ... когото и каквото и да е, само трябва да го помислиш. Само трябва да го пожелаеш. Така че планираш... Бих искала днес нещата да бъдат... за този път... по този начин! Нека го направя по-трудно този път... Нека направя моя аватар, моето нисше Аз, да е без пари, но да има любов! Давайки ѝ сили да продължава. И трябвайки да се справя с здравна криза! Какъв вид здравна криза би била добре? Епидемия. Да. Не! По-добре фалшива епидемия, която да прави нещата още по-интересни, тъй като тя е пробудена и трябва да убеди другите въпреки трудностите. И... нещата са само защото си ги помисляш. И това е твоят имплант.

Можеш да дадеш на твоето нисше Аз една история, може би тя е добра с цигулката... природна дарба. Така че ѝ даваш имплантирани спомени, затова че е била концертмайстор на цигулка в нейния фалшив, имплантиран минал живот.

Разбира се, в този живот имаш скапана китайска цигулка за 100 долара, но тя я използва само за да удави страховете си! И това е. И е така, защото ти го казваш така! Защото от висшите измерения разбираш толкова много, че създаваш материята, играеш си с времето само с волята.

Така че тези машини за вмъкване, капсули за потапяне и холографски компютри са ... от по-ниски плътности, безполезни и остарели машинарийки! Съзнанието е всичко и наистина е така. Създава поток от енергия, защото ти си това! Чиста енергия от висока честота. И накъдето и да погледнеш, вниманието ти изтича и интерпретираш нещата така, както ти искаш... и тази посока на внимание и всичко което си представяш е гравитацията.

Твоите мисли имат една форма, динамична и точно определена форма и това означава, че има по-малко енергия на едно място и повече на друго, дори за да създадеш обикновена маса... имаш повече енергия в плота и краката и по-малко между краката, тъй като трябва да има квадратна форма. Защо трябва да има квадратна форма? Защото ти така искаш!

И тази подредена последователност от мисли е толкова перфектно подредена, че създава поток в полето, а полето си ти и твоят гравитационен поток на внимание, или посоката на потока, към който гледаш. Мислейки за "маса". Тази последователност са хармониците на честота, за която говорим от години.

Така че, ти си полето, ти си всичко, ти си енергия, енергията от която всичко се заражда. Твоите емоции и чувства, какво харесваш и какво не харесваш, това което те кара да създадеш нещо и да не създадеш нещо друго. Защо искаш квадратна маса този път, а не такава с овална форма? Защото те кара да се чувстваш добре имайки я в един конкретен ъгъл, докато украсяваш въображаемата си къща, която строиш в ума си и това ще бъде истинско, защото ти искаш да е истинско. И това ще се отрази в по-нисшите нива. Принтираш реалността по този начин. Защото искаш! Защото те кара да се усмихваш.

Гошия: Невероятно. Благодаря ти. Но да питам тогава, защо когато слезеш тук, в твоето собствено творение, някои хора вече НЕ се усмихват? Това също ли го проектираха, един опит без усмивка, в който техният висш Аз им се усмихва отгоре?

И`асхи: Само защото никога досега не е правено по този начин, макар и да е било, но да кажем, че не е било. Така че този „вариант“ става интересен. Тогава защо не! И затова е една игра, ти решаваш и го правиш. От висшите сфери всичко е нагласено, съдбата е написана. От нисшите нива измисляш нещата докато напредваш! Така че нямаш свободна воля и я имаш едновременно. И каквото и да иска и да прави твоят аватар докато напредва е свободна воля, но отгоре ти вече

си обмислила всички възможности за това, което може да направи във всеки миг. Ти ги проектира всичките, защото можеш да обработиш това количество данни!

Гошия: Каква част от всичко наистина е подготвено предварително и каква част ние творим отдолу докато напредваме? Какво количество свободна воля за да се създава има все още тук ДОЛУ?

И`асхи: От висшите сфери, естествено вече се намесваш много и имам предвид до степен на пълен контрол над твоя аватар тук. Но в същото време от перспективата на по-нисшата плътност на твоя нисш аватар, където нещата са по-прости, по-малко информация, съставлявайки една по-опростена плътност като 3D или 5D, тогава твоето нисше Аз има изцяло свободна воля.

Но въпреки че това е така, защото има безкрайно много възможности да последваш... твоето нисше Аз все още е подчинено на други правила за неговата роля, които също си му наложила. Така че, въпреки че теоретично има безкрайно много възможности за да избере един път на действие... то все още е ограничено от предишните споразумения, по които живее... зависейки от плътността, като гравитацията, да използва врати, да не се телепортира, да не може да ходи по вода и т.н.

Гошия: Значи е илюзия, че нисшето ми Аз има свободна воля? Тъй като има „по-малко информация“. Така че не знае, че всичко вече е планирано.

И`асхи: Без да навлизаме в много необходимия разговор,.. за да може да се има обща рамка... Какво е реалността, какво е реално? От гледна точка на нисшето Аз, тя живее в своята реалност, със своите ограничения. От по-разширена гледна точка... това е просто игра. Игра, която можеш да промениш по всяко време.

И може да бъде реално за теб в една по-висша сфера... или да не бъде. Ти избираш. Това не означава, че си луда, тъй като караш нисшето си Аз нещо си „да страда“. Тук стигаме до конфликт на интереси, породен от гледни точки в различни плътности. Но отгоре не е, че позволяваш нещо да се случва. То не се случва, тъй като времето не съществува. Това е просто концепция. Само се случва от гледната точка на твоя аватар.

Гошия: Това е концепция от по-висша перспектива, но опитност от по-нисша. Висшето Аз не може да бъде толкова наивно, та да не знае колко боли, когато се изгориш.

И`асхи: Не е наивно. Но простият факт, че самото понятие съществува, е достатъчен за да се случи. Докато създаваш концепцията, че не е справедливо, че не трябва да се случва, създаваш това, което се е случило.

Това означава, че въпреки че отгоре имаш целия контрол... и където искаш да се насочи вниманието ти, отговорността за действието... пада върху нисшето Аз, което живее опитността. Дори ако кажеш „това никога не се е случвало“, означава, че на някакво място се е случило. Никога нещо не съществува, само се позовава на друг кадър или контекст.

Гошия: Добре, разбирам. Да се върнем на спомените. Говори за имплантиран житейски план, дизайн, но как е свързан с имплантираните спомени? Защо точно трябва да ги имплантираш? Каква е конкретната цел зад това?

И`асхи: За да можеш да изживееш каквото и да е, ти е необходимо да можеш да тълкуваш нещата по определен начин. За да имаш житейски опит, който проектираш за себе си, от гледна точка на твоето висше Аз. Защото ти, като твое висше Аз, си тази която прави дизайна на живота си. Така че, за да имаш тази референция за интерпретиране на нещата по един или друг начин, трябва да имплантираш тези референции. И това са имплантирани спомени както за предишен живот, така и за нещо от сегашния ти живот, което никога не се е случвало.

Гошия: Защо не можеш просто да се учиш докато напредваш?

И`асхи: Учиш се докато напредваш. В това е същността. Но ако нямаш основна опитност за интерпретация, не можеш да живееш според планираното. Откъде ще знаеш, че е една скала е скала, а охлювът е охлюв, ако нямаш референцията да видиш тази потенциална енергия като такава.

Гошия: Значи спомените от минал живот, които хората в 5D имат (защото тук хората ги нямат)... са предимно имплантирани или комбинация на нещо „реално“? (и не ми казвай, че и двете са еднакви)

И`асхи: И отново, кое е истинско и кое не е?

Гошия: Знаех си, че ще кажеш това. И защо имаш нужда от референция? Защо да не се потопим напълно в неизвестното? Да не би висшето Аз да се страхува, хаха?

И`асхи: Защо виждаш стола като нещо полезно, а не като една планина, както го вижда мравката? Защото имаш животи или имаш референцията, че този къс материя, който наричаш стол, е удобен за сядане. Защото някой ти е казал поне за какво служи. Така че като със стола, ти се нуждаеш от тези знания за всичко, което ще съществува в този конкретен живот, или просто няма да знаеш кое какво е.

Гошия: Защо ни е нужно да знаем, че скалата е скала, а охлювът е охлюв? Твърде много правила, хаха. Това да имаш референция също е друго правило. Не е

необходимо. Друга идея. Но, да, предполагам. В противен случай бихме използвали кухненски купи за сядане и т.н. Но си мислех, че научаваш това естествено като бебе. Че не е нужно да се имплантира нищо предварително.

И`асхи: Да, учиш докато напредваш и докато расте едно бебе, както казват психолозите на Земята. Но това въобще не е достатъчно, за да живееш според житейския план, който си създаде преди да се въплътиш. Като с примера за цигулката по-горе. Учиш се, но ти трябва много повече време за да научиш каквото ти трябва.

Гошия: Хм, добре, уау. Не знаех нищо за това. Че си имплантираш нещата отпреди.

И`асхи: И много хора наистина живеят само с това, което са научили през живота си като социално приетото на Земята, но това са фалшивите хора, хората-статисти, обикновените хора с безинтересен живот, които живеят ден за ден, без да се случва нищо полезно в главите им, например без творчески дарби.

И да, имплантираш неща преди да дойдеш. За това са миналите животи. Ти като Душа не скачаш от градински охлюв направо на концертмайстор, който е виртуоз на цигулката! Ето защо казвам, че изграждаш Душата си докато напредваш! От гледна точка на едно въплъщение в по-ниска плътност. <—

Гошия: Да, казваш „ИЗГРАЖДАШ“, точно така, но сега разбирам, че също си я ИЗТЕГЛЯШ докато напредваш! Мързелива Душа!

И`асхи: И двете гледни точки вървят заедно, както с толкова много неща, които споделих. От една гледна точка я изграждаш докато напредваш, от друга имплантираш. И също малко мамиш, имплантирайки неща в нисшето си Аз, за да прескочиш няколко стъпки, където не е необходимо да си концертмайстор на цигулка преди въплъщението, защото което наистина искаш да преживееш е да имаш таланта да свириш на цигулка, за да потушиш самотата си.

От гледна точка на нисшия Аз, това са минали животи, с които изграждаш душата си, същите каквито са настоящите житейски преживявания. От гледна точка на висшия Аз, това са импланти и проектираш живота си само с една обикновена мисъл.

Не забравяй, че се опитвам да предам многопластова информация. Тук има поне 3 пласта.

Гошия: Да, знам. Сега се интересувам най-вече от по-висшия пласт. Забрави за нисшия.

И`асхи: В крайна сметка нищо не е реално и не си преживяла нищо. Всичко е идея в съзнанието на твоето висше Аз! Една фантазия, един роман, създаден просто ей така.

Гошия: Тогава, откъде знаеш, че спомените ти като С`вару̀ниана са наистина твои и не си ги свалила от полето? Или зареждане на неща от полето е РАВНОСИЛНО на това да си такъв и да си бил такъв?

И`асхи: Защото знам, че всичко е нереално от по-висша гледна точка. Но не и за тези, които го живеят!

Гошия: Ако създаването на тази „игра“, аватари и т.н. ... е нещо, което сме проектирали горе, за да го преживеем, защо тогава да се събуждаме? Защо тогава трябва да знаем това сега? Не противоречим ли на плановете си? Или това също е плана на по-висшия Аз, да накара малката Гошия да осъзнае нещата и нисшия и висшия Аз да се слоят в Единство?

И`асхи: Като вариант на реалността. Но ако си консервативна и искаш Матрицата да продължи, тогава, да, това е инвазия. Нещата би трябвало да са такива, каквито са и каквито винаги са били. Без извънземен контакт, без да знаеш неща, за които не трябва да знаеш.

Но от гледна точка на едно нисше ниво, хората също са и уловени в капана на своето собствено творение. Но както казах по-горе, зависи от тях, от тези, които го живеят, да намерят изхода за проблемите си.

Ако все още си объркана, приеми го по този начин, лесно: Нищо не е реално. Всичко е едно проявление на твоето съзнание!

Гошия: Това изобщо не го прави лесно. Каза, например, че съм била на Земята. КОЯ бях тогава? Или взех този спомен от полето?

И`асхи: Дори неща, за които се кълнеш, че си преживяла, като да отидеш до Лафлин - Невада, през февруари, сега си избрала спомени, които да останат и други, които да забравиш за пътуването си. Тези, които си забравила, просто не са ти нужни. А тези, които си запазила, може да се нарекат импланти.

Ти си убедена, че и двете ги скорошни пътувания, например до Невада и до Свалбард, са истински и дори си мислиш, че съм луда подмятайки, че може и да не са, но ако ти кажа, че едно от двете е нереално, а другото е реално, няма да можеш да направиш разликата. Но сега това няма значение, защото от твоята гледна точка там като Гошия, и двете бяха реални. Но от Гошия отгоре ... Не, не. Казвам го сериозно.

Гошия: Това е само пример, нали?

И`асхи: Само като пример, не се побърквай. Но това, което се опитвам да ти кажа, е, че от една гледна точка нещата са реални, а от друга всичко е импланти. И това са две крайности... По-Висши Плътности и по-Нисше 3D. Това е трудно да се обясни, защото има множество гледни точки за едно и също нещо.

От твоята гледна точка като Гошия - човешкото момиче, всичко, което си преживяла е реално. От друга гледна точка някои неща са истински, други са импланти... От трета гледна точка, нищо не е реално. 3 нива. И в крайна сметка не зависи от мен да решавам кое е истинско и кое не. Това е твоята задача.

Превод: Мина Август